

BORDÁS SÁNDOR

Lacipecsenye

*„Hatalmas döglött macska tesped
a város utcáin.
Házmesternék és gyermekek kedvence ő.
Házmesterek gondosan tisztogatják
szőrét.
Gyermekek a szemgolyóival játszanak.*

*Mi a húsból élünk.”
(Sorbán Attila: Szökés az elmeosztályra)*

Az a hang: ahogy süll a hús
meg az elkerülhetetlen zsírszag
mely beléd ivódik és lerí rólad
hogy magad is hús vagy csak
étkezési kultúra függvénye hogy
ugyanilyen hangot adj a saját
zsírodban süllve miközben
valakibe elkerülhetetlenül
beleszed magad.

Mit, mennyiért, kinek...

*„Mindig mint dolgot gondoltam magam
mint a valamire alkalmas valamit”
(Petri György: Közben)*

A kofa, aki nem mondja meg
mit árul: áll hóban, fagyban és árul
lehetne pofa is: mókus, fickó, figura
s helytáll: nem mondja meg; ki-
mondja (ki mondja?) és áll

A csapos, aki nem írja ki
mennyiért méri: áll éjjel, nappal és mér
lehetne Lajos is: Gézu(kám), Laci, Elemér
s helyreáll: nem írja ki; be-
írja (kibe írja?) és áll

A vasutas, aki nem tudja meg
kinek int: áll télen, nyáron és int
lehetne utas is: masiniszt', kalauz, bakter
s helyére áll: nem tudja meg; le-
tudja (beletudja!) és áll

Ismerős egyenlet

„...nem
találom csak
megállok
csontodban riadtan
elég volt
kergetnem a sovány
ködök mögött kerengő illatod”
(Zalán Tibor: Létismeretlenes egyenletek)

Feledni a gyökereket?
(Elnézem hogy Attilának
még a dinnyehéj úszott el
persze József meg a testvérek
és a múltnak kútja seggnélküli
[a Sárközi-fordításban feneketlen]
nem úgy a kiút mely nem
a jövőbe: Másba vezet
s inkább csimbókos mint rögös
ott megér – felgyülemlik én
meg hozzájárulok majd
együtt örülünk.)
Szarás lesz nem verselés
de így is vég-eredmény.